

עת"א 6491/04/14 - י פ נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 6491-04-14 פ (אסיר) נ' שירות בתי הסוהר

בפני	כב' השופט אברהם טל - נשיא
עותר	י פ
נגד	שירות בתי הסוהר
המשיב	

החלטה

1. העותר מרצה שבע וחצי שנות מאסר בגין עבירות מין שביצע בבת דודתו, שגרה בסמיכות לביתו, החל מהיותה בת 12 והוא מבקש לצאת לחופשות בתנאים שנקבעו ע"י מב"ן לאחר שהתרשם שמסוכנותו המינית לקורבנות זמינים היא בינונית - נמוכה ולקורבנות מזדמנים היא נמוכה.
2. לטענת ב"כ העותר, העותר אינו "בן משפחה" של המתלוננת כהגדרתו בסעיף 351 לחוק העונשין וקביעת וג"ע לפיה הוא בעל פרופיל וג"ע היא קביעה שגויה.
3. ב"כ העותר טוענת שהעותר הודה במעשיו וחסך את עדות המתלוננת, שהסכימה להסדר הטיעון נושא מאסרו והוא עבר לגור הרחק מביתה.
- למעשה, העותר הוא אסיר חיובי, השתלב בקורסים כמו "לגעת ברגש" ו"שליטה בכעסים" והחלטת וג"ע שמתנגדת ליציאתו לחופשות חורגת ממתחם הסבירות, מנוגדת לעמדת גורמי הטיפול ופוגעת קשות בעותר ובמשפחתו ובאינטרס הציבורי שיש בקידום ההליך הטיפולי בעותר.
- ב"כ העותר טוענת כי יש בחלוף הזמן ממועד ביצוע המעשים נושא מאסרו של העותר כדי להפחית את מסוכנותו של העותר, שאין לו עבר פלילי קודם.
4. במהלך הדיון טענה ב"כ העותר, שהעותר לא נחשב גם "בן משפחה" לפי הפקנ"צ, שכן יש נתק מוחלט בין העותר ומשפחתו לבין המתלוננת ומשפחתה.
5. המשיב מתנגד להוציא את העותר לחופשות וסומך התנגדותו על חו"ד וג"ע שהוצגה בפני לפיה העותר אמנם מטופל, אך הוא עדיין מתקשה לראות את מעשיו כפגיעות ומייחס הדדיות לקורבנם.

6. ב"כ המשיב טוען שסיווגו של העותר כאסיר שדורש חו"ד וג"ע לצורך יציאתו לחופשות מוצדק, שכן לפי גזר הדין נושא מאסרו הוא הכיר את המתלוננת במסגרת משפחתית וניצל את האמון שנתנה בו.

לטענת ב"כ המשיב עפ"י הוראה 3.37 בתע"ס מיום 22.5.12 שעניינה "ועדות מחוזיות לגילוי עריות ולאלימות במשפחה לענייני אסירים ומשפחותיהם" מגדירה בסעיף 4.2 "בן משפחה" לצורך קבלת חו"ד וג"ע גם מי שלא נכלל בהגדרת "בן משפחה" בחוק העונשין, כאשר מערכת היחסים בינו לקורבן הם יחסי תלות ומרות או שקיים פער גילאים ואי סימטריה ביניהם.

7. באשר לסתירה בין חו"ד מב"ן לחו"ד וג"ע טוען ב"כ המשיב שמב"ן מתייחסת רק למסוכנותו המינית של העותר ואילו וג"ע אחראית על מסוכנות פסיכו - סוציאלית רחבה.

דין והכרעה

1. אין מחלוקת שהעותר לא נחשב "בן משפחה" כהגדרתו בסעיף 351 לחוק העונשין, אך לצורך ההחלטה על הוצאתו לחופשות, חלות הוראות הפקנ"צ והוראות סעיף 4.2 להוראה 3.37 הנ"ל שמרחיבות את הגדרת "בן משפחה", שחוות דעת נדרשת לצורך הוצאתו לחופשות ושחרור על תנאי.

סעיף 4.2(ב) לפרק 3.37 להוראות הנ"ל קובע שגם מי שאינו נכלל בהגדרת "בן משפחה" ייחשב לכזה כשמערכת היחסים והקשר בינו לקורבן מעשיו מאופיינים ביחסי תלות ומרות, פער גילאים וחוסר סימטריה.

ברע"ב 5713/09 פלוני נ' מדינת ישראל, קבעה כב' השופטת פרוקצ'יה, בהתבסס על ההוראה הנ"ל, בסעיף 12 להחלטתה, כי "בן משפחה" לעניין הצורך בקבלת חוות דעת וג"ע כולל גם מאפיינים וגם מי שהיה בן משפחה בעבר, גם אם לא מתקיים קשר כזה בהווה. שכן דרישת הנהלים לקבל חוות דעת וג"ע נועדה כדי להגן על בני המשפחה שעלולים להיפגע מיציאת האסיר לחופשה, סיכון שעלול להתקיים בין אם קיים קשר ביולוגי בין הפוגע לנפגע והקשר והזיקה המשפחתית שהייתה, ואולי עודנה קיימת, בין האסיר לנפגע העבירה, הם היוצרים את הסיכון שאינו תלוי בהכרח בקיום קשר גם ביניהם (ר' גם רע"ב 1573/05 בטש נ' שב"ס, פסקה 4, פורסם בנבו, ניתן ביום 18.5.2005).

2. מתיאור מעשיו המיניים של העותר במתלוננת נושא מאסרו עולה שפער הגילאים ביניהם הוא 16 שנים והם נמשכו על פני 7 שנים, מאז היות המתלוננת בת 12.

3. אינני מתעלם מכך שהציטוט מתוך גזר הדין של ביהמ"ש המחוזי שהטיל על העותר את העונש נושא מאסרו, אינו מופיע בגזר הדין שמצורף לכתב התשובה, אך אין בכך, מבלי להמעט בחומרת הדבר שטעון הסבר, כדי לפטור את העותר מהצורך בקבלת חו"ד וג"ע לאור פער הגילאים בינו למתלוננת והעובדה שבוצעו תוך ניצול הקשר המשפחתי בין משפחתו למשפחת המתלוננת וקרבת מגוריהם.

4. עיון בחווה"ד הגלויה של וג"ע מיום 28.10.13, מעלה שוג"ע לא התעלמה מההליכים הטיפולים שהוא עובר במהלך מאסרו, מחוות דעת מב"ן שממליצה על הוצאתו לאפשרות ומטיעוני העותר, שמתחרט על מעשיו, אך היא סבורה שניכרים אצלו עיוותי חשיבה והוא מייחס הדדיות והסכמה למתלוננת.

5. התרשמות וג"ע באשר ליחסו של העותר למעשיו ולמתלוננת נתמכת כאמור בעמדת גורמי הטיפול מיום 12.5.14 לפיה העותר מודה באופן חלקי בעבירות בגין נאסר ומשתמש בעיוותי חשיבה שאופייניים לעברייני מין.

6. לאור כל האמור לעיל, ובהצטרף הכתוב בחלק החסוי של וג"ע, החלטת המשיב להעדיף את חוו"ד וג"ע ועמדת גורמי הטיפול, על פני חוו"ד מב"ן, היא החלטה סבירה ומוצדקת.

7. אינני מתעלם מהסתירה בין חוו"ד מב"ן לבין חוו"ד וג"ע, אך החלטת המשיב להעדיף את חוו"ד וג"ע על פני חוו"ד מב"ן היא החלטה סבירה, בהיותה נתמכת בעמדת גורמי הטיפול ובאמור בחלק החסוי.

8. אני דוחה את העתירה.

המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ד, 19 יוני 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה